

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201603
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619201603.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Q. W. XXX, zastúpenej U. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. W., Na O. XX, proti žalovaným 1/ G.. E. I., nar. XX.XX.XXXX a 2/ S. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom H., Q. W. XXX, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/9/2019-117, zo dňa 24. 09. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) žalobu žalobkyne o obnovu konania zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala obnovy konania vedeného Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 14C/46/2014, v ktorom súd rozhodol rozsudkom č. k. 14C/46/2014-281 zo dňa 28.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/413/2017-313 zo dňa 05.06.2018 tak, že I. výrokom určil, že hranica medzi nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Q. W. obec Q. W. zapísanými na LV č.XXX u Katastrálneho úradu Banská Bystrica, Správa katastra Lučenec ako parcela č. CKN XXXX/XX o výmere 227 m² vedená ako ostatné plochy (vo vlastníctve žalobkyne) a nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v katastrálnom území Q. W., obec Q. W. zapísanými na LV č.XXX u Katastrálneho úradu Banská Bystrica, Správa katastra Lučenec, parc.č. XXXX/X o výmere 1034 m² ako záhrady, parc.č. XXXX/XX o výmere 4725 m² zapísané ako zastavané plochy a nádvoria a parc.č. XXXX/XX o výmere 115 m² zapísané ako orná pôda (vo vlastníctve žalovaných) prechádza spojnicami bodov č.97-2, 97-1, 97-3 a 97-5, podľa grafickej prílohy P 5 znaleckého posudku znalca Ing. Q. M., N. XXX, N. č.24/2015 zo dňa 27.10.2015, ktorý je súčasťou rozsudku. Výrokom II. súd žalobu čo do vyslovenia povinnosti odstrániť porasty a plot zamietol.

3. Žalobkyňa podanú žalobu odôvodnila tým, že až k žalobe na obnovu konania bol pripojený znalecký posudok č. 11/2019, vyhotovený znalcom Ing. U. F., ktorý nemohol byť vykonaný v pôvodnom konaní a ktorý by pre ňu mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko súd v pôvodnom konaní pri svojom rozhodovaní vykonal rozsiahle dokazovanie listinami, výsluchom strán, svedkov i znaleckým dokazovaním, pričom preferoval tú časť záveru znaleckého posudku ustanoveného znalca Ing. M., podľa ktorej geometrický plán č.243-262-066-83 je úradne platne overený katastrom a je prílohou

právnej listiny, ktorou boli zapísané vlastnícke práva k dotknutým parcelám tvoriacim predmetnú posudzovanú vlastnícku hranicu, aktuálne platná hranica medzi parcelami špecifikovanými v znaleckej úlohe prechádza bodmi 97-2, 97-1, 97-3 a 97-5 a takto ju aj sám vytýčil a označil v teréne. Zároveň žalobkyňa v žalobe na obnovu konania poukázala tiež na listinný dôkaz pripojený geometrický plán č. 243-262-066-83, ktorý vypracoval S. XX.XX.XXXX, dňa 12.07.2013, ktorý podľa tvrdenia žalobkyne je správny a presne určuje polohové určenie parcely, lomové body a súradnice parcely č. XXXX/XX, ktorej vlastníčkou je žalobkyňa. Podľa tvrdení žalobkyne geometrický plán S.a F. korešponduje so všetkými mapovými podkladmi v katastrálnom operáte. Žalobkyňa považuje merania a výpočty ZPMZ č. 97, spracované Q. W. za chybné, nakoľko polohové zobrazenie parcely č. XXXX/XX v mape určeného operátu zakreslil podľa geometrického plánu č. 243-262-066/83, ktorého je tvorcom, a nie podľa výpočtov, ktoré vypracoval.

4. Žalovaní 1/ a 2/ k žalobe a doplnenej žalobe žalobkyne na obnovu konania vo vyjadrení uviedli, že v pôvodnom konaní nikto nebránil žalujúcej strane podávať nové dôkazy a žalujúca strana mala dostatok priestoru, aby použila dôkazné materiály a podľa ich názoru ich žalobkyňa aj využila, avšak nemali objektívnu dostatočnú vypovedaciu schopnosť na to, aby okresný súd, a tak aj senát krajského súdu reálne aj presvedčili. Žalovaní zároveň uviedli, že žalobkyňa súdny spor vedený pod sp. zn. 14C/46/2014 začala v roku 2014, avšak materiál z roku 2013 žalobkyňa nikdy nepredložila, len teraz v právoplatne skončenom spore ho chce použiť ako nový dôkaz.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 397 CSP, § 400 CSP, § 403 CSP, § 406 CSP, § 407 CSP, § 408 CSP, § 410 CSP, § 411 ods. 1 CSP, § 414 CSP. Vec posudzoval tiež podľa § 3 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z., § 67c ods. 5 a § 67 ods. 6 zák. č. 162/1995 Z. z..

6. Konštatoval, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, vzhľadom na to je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

7. Súd prvej inštancie uviedol, že zákon stanovuje na podanie žaloby na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie žaloby je 3-mesačná. Jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť žaloba podaná len v prípadoch uvedených v § 404 CSP. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

8. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná. Žalobe na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie a obnovu povolí alebo žalobu zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní [§ 397 písm. a) CSP], a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní [§ 397 písm. b) CSP]. V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v danom spore vymedzila dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a) a písm. b) CSP.

10. Ako nový dôkaz č. 1, ktorým odôvodnila povolenie obnovy konania, označila znalecký posudok Ing. U. F., znalca z odboru geodézia a kartografia, odvetvie geodézia, kartografia a fotogrametria č. 11/2019 zo dňa 27.03.2019. V súvislosti s týmto znaleckým posudkom prvostupňový súd uzavrel, že konanie vedené na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 14C/46/2014 bolo ukončené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.07.2018. Znalecký posudok znalca Ing. U. F. č. 11/2019 bol vyhotovený dňa 27.03.2019, teda po ukončení konania. Dôvodom obnovy konania môžu byť len skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Takéto skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy však museli v čase pôvodného konania objektívne existovať. V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na nálezh Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 204/2015 zo dňa 01.07.2015, z ktorého vyplýva, že „už zákonná požiadavka skúmania viny účastníka na nepredloženie alebo neoznačenie dôkazu v pôvodnom konaní pojmovovo predpokladá objektívnu existenciu takéhoto dôkazu v čase pôvodného konania“. Prvostupňový súd zdôraznil, že hoci tieto skutočnosti alebo dôkazy sú pre účastníka oproti pôvodnému konaniu „nové“, dôvodom obnovy konania môžu byť len skutočnosti alebo dôkazy, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia v pôvodnom konaní. Keďže znalecký posudok bol vyhotovený až po ukončení pôvodného konania, nemôže takýto nový dôkaz privediť zrušenie právoplatného rozsudku na základe povolenia obnovy konania.

11. Ako nový dôkaz č. 2 označila žalobkyňa geometrický plán geodeta S.a F. na zameranie stavby a prístavby p. č. 1985/26, 27 zo dňa 12.07.2013. Prvostupňový súd v súvislosti s týmto dôkazom dospel k názoru, že takto označený dôkaz uvádzaný žalobkyňou v žalobe nemá povahu dôkazu, ktorý nemohla žalobkyňa bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a zároveň nebola splnená podmienka, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal podiel na tom, že sa nemohol použiť takýto dôkaz alebo že sa nemohol vykonať.

12. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prvom rade, vyhotovenie geometrického plánu si musela určitá osoba objednať, resp. požiadať o jeho vyhotovenie. Zástupca žalobkyne pripustil, že o jeho vyhotovenie požiadal geodeta on. Žalobkyňa bola pri zameraní v roku 2013 prítomná. Samotný zástupca žalobkyne na súdnom pojednávaní priznal, že „vedel, že pán F. zameriaval v roku 2013 aj prístavby, takže vedel, že takéto niečo by malo existovať“. Objektívne im teda bolo známe, že sa vykonáva zameranie stavieb a prístavby, ktorého výsledkom bude geometrický plán. Súd prvej inštancie uzavrel, že skutočnosť, že sa nezaujímali o to, či bol geometrický plán aj skutočne spracovaný a zástupca žalobkyne si nechal vyhotoviť jeho kópiu na Okresnom úrade Lučenec, katastrálnom odbore až dňa 18.03.2019, je vo vzťahu k tomuto konaniu právne irelevantná. Pôvodné konanie sa začalo v roku 2014, tento dôkaz (geometrický plán) žalobkyňa v pôvodnom konaní nepredložila, hoci tak mohla urobiť. Okrem toho prvostupňový súd dospel k názoru, že nie je splnená ani podmienka, že takýto dôkaz môže privediť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pretože z hľadiska vymedzeného účelu geometrického plánu zo dňa 12.07.2013 (zameranie stavby a prístavby p. č. XX) sa tento netýka predmetu konania sp. zn. 14C/46/2014, ktoré sa vzťahovalo na parcely č. XXXX/X a č. XXXX/XX, č. XXXX/XX.

13. Prvostupňový súd zároveň vyslovil pochybnosť, či bola žaloba vôbec podaná včas, keďže súd dospel k záveru, že dôkaz - geometrický plán, ktorým žalobkyňa mienila preukázať dôvod obnovy konania, jej bol známy už v pôvodnom konaní, teda ho mohla predložiť už v pôvodnom konaní. Vo väzbe na uvedené mal prvostupňový súd za to, že subjektívna lehota na podanie žaloby žalobkyni začala plynúť najneskôr dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/46/2014- 281 zo dňa 28.07.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/413/2017-313 zo dňa 05.06.2018, t. j. dňa 10.07.2018.

14. V súvislosti s dôkazom č. 3, ktorým odôvodňovala žalobkyňa povolenie obnovy konania, a to novelizácia katastrálneho zákona a znenie jeho ustanovenia § 3 ods. 3 a § 67c ods. 5 a 6, prvostupňový súd poznamenal, že nejde o dôkaz alebo skutočnosť. Novelizácia právneho predpisu nemôže byť dôvodom povolenia obnovy konania a zrušenia pôvodného rozsudku z hľadiska právnej istoty účastníkov konania, pretože každá novelizácia právneho predpisu, ktorý sa vzťahuje na prejednávajúcu vec, by mohla privediť zrušenie právoplatného rozsudku, ktorý vychádzal v čase rozhodovania z vtedy platného právneho stavu. Katastrálne konania, ktoré sa začali pred účinnosťou novely vykonanej zákonom č.

212/2018 Z. z., sa dokončia podľa doterajších predpisov. To, že v priebehu času, po vydaní rozsudku, došlo k novelizácii katastrálneho zákona, nemôže byť dôvodom povolenia obnovy konania.

15. K námietke žalobkyne v žalobe, že súd v pôvodnom konaní správne nevyhodnotil pochybenie pri zameraní pozemkov, nepriznal žiadnu relevanciu odborným zisteniam znalcov, čím namietala vecnú správnosť rozhodnutia súdu, prvostupňový súd opätovne zdôraznil, že ani eventúálna vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania.

16. Sús prvej inštancie poukazujúc na dôvody uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia rozhodol tak, že žalobu žalobkyne na obnovu konania zamietol. Z dôvodov hospodárnosti nepristúpil ani k vykonaniu žalobkyňou navrhovaných dôkazov výsluchom jednotlivých znalcov vrátane Ing. M. a Ing. D., pretože na výsledok sporu by vykonanie takéhoto dokazovania nemalo vplyv.

17. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol aplikujúc § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, mali žalovaní 1/ a 2/ v spore plný úspech a vznikol im voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania. Nakoľko si však nárok na náhradu trov konania neuplatnili, súd žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal.

18. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa (ďalej tiež „odvolateľka“), domáhajúc sa zmeny odvolaním napadnutého rozsudku tak, že jej žalobe na obnovu konania bude vyhovieť.

19. Podané odvolanie odvolateľka odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedla, že dôvodom žaloby na obnovu konania boli nové dôkazy súvisiace so sporom o vytýčenie hranice pozemkov vedenom pod sp. zn. 14C/46/2014. Okresný súd nevzal do úvahy predložený geometrický plán č. 41247337-26/13. S odôvodnením, ktoré v tomto smere okresný súd vyslovil, odvolateľka vyjadrila nesúhlas. V tejto súvislosti odvolateľka uviedla, že zameranie, ktoré vykonal geodet F. v roku 2014 sa týkalo vysporiadania podielového spoluvlastníctva pozemkov rodín D. a S.. Netýkalo sa meraní, ktoré geodet vykonal v roku 2013, tieto súviseli so zameraním stavieb a prístavieb, ktorých výsledkom bol geometrický plán. Odvolateľka uviedla, že v roku 2013 na zameraní nebola prítomná. Neobjednala, resp. nepožiadala o vyhotovenie geometrického plánu a nie je vlastníčkou predmetného geometrického plánu. Predmetné stavby a prístavby, ktoré geometrický plán zahŕňa nevlastní. Geometrický plán č. 41247337-26/13 predložila súdu ako nový dôkaz potom, keď ňou poverený zástupca U. S. navštívil katastrálny odbor v Lučenci, ktorý mu 18. 03. 2019 poskytol predmetný geometrický plán. Z uvedeného dôvodu ho v pôvodnom konaní nepredložila ako dôkaz, nemala žiadnu informáciu ani vedomosť, že geometrický plán existuje. Nestotožnila sa s konštatovaním súdu, že predložený geometrický plán vo vzťahu k tomuto konaniu je irelevantný. Hoci je jeho predmetom prioritne zameranie stavby a prístavby, ktoré sa nachádzajú na susediacich pozemkoch - zobrazuje aj vedľajšie parcely, teda tie parcely, ktoré boli predmetom konania 14C/46/2014, resp. zobrazuje priebeh hraníc medzi jej pozemkami a pozemkami rodiny I.. Geometrický plán sa teda bezprostredne týka predmetu konania, pretože parcela XXXX/XX, ktorej je vlastníčkou, je prilaňá parcela k parcelám XXXX/X, XXXX/X a parcelám XXXX/XX, XXXX/X. Zákon pri vyhotovení geometrického plánu určuje, že všetky prilaňé parcely musia byť graficky znázornené. Grafické znázornenie v geometrickom pláne bezprostredne znázorňuje okolie riešeného územia, podľa možnosti celé susedné parcely registra CKN. V geometrickom pláne je jej parcela č. XXXX/XX zakreslená so všetkými náležitosťami jej hraníc a jej polohou v prírode. O tom, že bol geometrický plán 41247337-26/13 spracovaný a vyhotovený, a že sa nachádza na katastrálnom úrade, nemala žiadnu informáciu a o jeho existencii nevedela. Ihneď, ako geometrický plán získala, ho predložila ako dôkaz na obnovu konania.

20. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Uviedli, že s počudovaním prijali skutočnosť, že žalobkyňa spolu s jej zástupcom v tejto veci vôbec podali odvolanie voči rozsudku. Vo svojom odvolaní sa zamerali na geometrické plány vyhotovené nebohým pánom F. om v roku 2013 a 2014. Uviedli, že nemienia vysvetľovať zástupcovi žalobkyne to, čo už na pojednávaní vysvetlené bolo, teda prečo nemôže byť geometrický plán 41247337-26/13 z 12. 07. 2013 a k nemu príslušný ZPMZ č. 307 uznaný ako nový dôkaz pre žalobu na obnovu konania. Tento geometrický plán nenápadne „prepašoval“ do spisu s poznámkou „pokiaľ by v spise chýbal“. Teraz chce žalobkyňa a hlavne jej zástupca vyvolať dojem, že predmetný geometrický plán z roku 2013 nikto ani nevidel, až na syna pani D., P. D.. Podľa

zástupcu žalobkyne pána S.a, P. D., nar. 29. 07.1950, ktorý je vlastníkom parcel č. XXXX/X a XXXX/X (LV č. 280) počas celého súdneho sporu od roku 2014 o geometrickom pláne č. 41247337-26/13 z 12. 07. 2013 svojmu bratrancovi U.ovi S.ovi (zástupcovi žalobkyne) a svojej mame P. D. nič nepovedal a zatajoval ho. Ten vyšiel na svetlo sveta vraj až 18. 03. 2019, kedy ho vypátral zástupca žalobkyne, aby ho použil v žalobe na obnovu konania. Tento podvrh podľa neho je dôvodom samotného odvolania. Je nehorázne zo strany navrhovateľky tvrdenie, že celé roky (ešte k tomu počas súdneho sporu, ktorý vedie voči žalovaným 1/ a 2/) nevedela o existencii predmetného geometrického plánu, ktorý dal vypracovať jej syn P. D., pričom od nepamäti žijú na jednom dvore.

21.

22. Na vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ žalobkyňa reagovala odvolacou replikou, v ktorej zotrvala na podanom odvolaní a zopakovala, že navrhuje zmeniť odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu tak, aby jej žalobe o povolenie obnovy konania bolo vyhovené. Uviedla, že predložený nový dôkaz geometrický plán, nie je zdrapom papiera. Nový dôkaz geometrický plán 41247337-26/13, ktorý predložila, korešponduje so zistením súdneho znalca Ing. M..

23. Na odvolaciu repliku reagovali žalovaní 1/ a 2/ odvolacou duplikou, v ktorej opätovne navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

24. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odôvodnením napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nie len dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

28. Podané odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Žalobkyňa žiadnym spôsobom, argumentmi uvádzanými v odvolaní, nespochybnila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že v podanom odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodovaní a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľky uvedené v jej odvolaní.

29. Odvolateľka podané dovolanie ťažiskovo odôvodnila tým, že predložený geometrický plán k žalobe o obnovu konania č. 41 247 337 - 26/13 zo dňa 12.07.2013 nemohla predložiť v pôvodnom konaní, pretože ním nedisponovala a ani nemala o ňom žiadnu vedomosť.

30. Podľa § 397 písm. a) a b) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

31. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané v § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná. Uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu neprípustnosti.

32. Skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, musia existovať už v čase pôvodného konania, ktorého obnova konania sa žalobou na obnovu konania požaduje. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Dôvodom na povolenie obnovy konania je aj možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V tomto prípade pôjde o také dôkazy, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok.

33. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že argument žalobkyne, že predmetný geometrický plán nemohla predložiť v pôvodnom konaní, pretože ním nedisponovala a ani nemala o ňom žiadnu vedomosť, nie je pravdivý. Zástupca žalobkyne U. S., ktorý bol osobne prítomný na pojednávaní konanom dňa 24.09.2019, do zápisnice o pojednávaní uviedol na otázku, či žalobkyňa vedela o tom, že sa zameriavajú stavby a prístavby a či vedela o tom, že sa robí geometrický plán a kto tento geometrický plán objednal, uviedol: „Že zamerali pani D.ová vedela, ale nemala geometrický plán v rukách, ani ja som ho nemal, preto som išiel na kataster spýtať sa, či je tam uložený. Ja som povedal pánovi F.ovi, poprosil som ho, že keď bude na W., aby išiel tete zamerať stavby. Teda bola určite pri tom, keď sa zameriavali.“ Žalobkyňa a aj jej zástupca U. S. teda mali vedomosť o tom, že predmetný geometrický plán bol vyhotovovaný.

34. V danom prípade nejde teda o taký dôkaz, ktorý by žalobkyňa nepredložila bez svojho zavinenia v pôvodnom konaní a ani nejde o dôkaz, ktorý by nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať (vykonanie takéhoto dôkazu žalobkyňa v pôvodnom konaní ani nenavrhol), nakoľko už v čase pôvodného konania tento dôkaz existoval a žalobkyňa a aj jej zástupca U. S. a mali vedomosť o tomto geometrickom pláne.

35. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil v celom rozsahu, teda aj v závislom výroku o trovách konania.

36. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol aplikujúc ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní 1/ a 2/. Preto žalovaným 1/ a 2/ prináleží nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovaným 1/ a 2/ preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a ani si ich neuplatnili, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (k tomu porovnaj napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 176/2016 a sp. zn. 6 Cdo 5/2017 a iné).

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).